

lem skal beffikkes en Mægler, da at underskrive Mæglerbestillingen; den anden er, naar der hvert 3die Aar skal beffikkes en Overformynder, da at deeltage i at vælge ham; den tredie er endelig, at han i Forening med Borgermesteren forestaaer Uddelingen af nogle enkelte Le-gater, som udtrykkeligt ere henlagte til Borgermester og Raad. Iøvrigt har den borgerlige Raadmand aldeles ingen Andeel i Magistratens Forretninger. Jeg vilde sætte Priis paa at beholde de borgerlige Raadmænd, men under en heelt anden Form end nu. Jeg vilde sætte Priis paa, at Byraadet var sammensat af den af Kongen valgte Borgermester — i alt Fald indtil videre, indtil vi kunde komme ind paa det hele Organisationspørgsmaal om Borgermestrene valgte af Borgerne —, dernæst af de af de Høistbestede valgte Byraader eller Borgerrepræsentanter og de af den hele almindelige Velgerklasse valgte Borgerrepræsentanter og endelig af nogle Byraader eller Borgerrepræsentanter, som vare valgte af selve Borgerrepræsentationen. Der vil jo trindt om i alle Byer næsten altid være Mænd, som ofte gennem lange Aarrecker have bestjæstiget sig med de communale Sager; det vil virkelig være et stort Savn, hvergang saadanne Mænd paa Grund af veylende Stemninger i Communerne ikke skulde blive gjenvalgte til Medlemmer af Borgerrepræsentationen. Jeg seer ikke rettere, end at det kunde være overmaade puseeligt for Borgerrepræsentationen at faae Ret til at indsætte saadanne Mænd som borgerlige Raadmænd, eller hvad man nu vil kalde dem, Ret til at indsætte saadanne Elementer i Byraadet eller Communalbestyrelsen, der vilde være noget mere blivende Medlemmer deraf end de af Borgerne valgte. Hvorvidt en saadan Tanke nu eller senere kan blive gennemført, skal jeg iøvrigt aldeles lade staae hen. Jeg vilde, som sagt, først og fremmest ønske, at den hele Organisation af Communalbestyrelsen kunde gaae ud af Lovforslaget, men, skal der virkelig foretages nogen Forandring i det Nubestaaende, saa troer jeg rigtignok, at det vil være nødvendigt at tage det hele Forhold under Overveielse og at tage Bestemmelser, der ere langt fyldigere end de, der nu indholdes i det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal iøvrigt indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger med Hensyn til de enkelte Paragrapher i Lovforslaget; jeg kan saa meget mere gjøre det, som jeg meget væsentligt kan slutte mig til, hvad den ærebe første Tale (W. Petersen) derom har udtalt. Jeg skal gjentagende bemærke, at jeg fuldstændigt tiltræder de i Regjeringens Lovudkast indeholdte og nu ogsaa i Lovforslaget, som det her foreligger, optagne Bestemmelser angaaende Skole- og Fattigvæsenet. Jeg troer ikke, at disse Bestemmelser ville medføre, at der bliver forholdt stort anderledes med Hensyn til de paagjældende Forretninger, end der hidtil har været, men der vil vindes det meget Betydelige ved disse Bestemmelser, at Byraadet faaer Indflydelse paa den allervigtigste og største Udgift, som findes i Kommunen, nemlig Udgiften til Fattigvæsenet, hvad det ikke tidligere har havt, hvilket navnlig vil blive en Følge af, at Fattigdirectionerne, som tidligere skulle afgjøre Tvistigheder mellem Byraadene og Fattigcom-missionerne om, hvorledes Budgettet til Fattigvæsenet skulde være, ophæves. Det er ikke sjældent forekommet i min Praxis, at der har været megen Uenighed mellem Fattigmissioner og Communalbestyrelser om Budgettet for Fattigvæsenet, og jeg maa derfor glæde mig over, at saadanne Stridigheder, som ere meget ubehagelige i en Commune, herefter kunne undgaaes, idet Byraadene nu ene faae den bestemmende Myndighed over Fattigvæsenets Budget. Det Samme vil jo ligeledes tildeels komme til at gjælde med Hensyn til Skolevæsenet. Jeg kunde have ønsket, at ogsaa Amtsskoledirectionerne ved denne Leilighed kunde gaae ud af Verden, da jeg ikke seer, at de egentlig ere til nogen Nytte, men jeg indrømmer, at vi, dersom vi kom ind herpaa, unægtelig kom ind paa en heel Omorganisation af Skolevæsenet, og, hvor megen Tilbøjelighed jeg derfor end kunde have til at høre mig nærmere om Skolevæsenet i Kjøbstæderne, som jeg virkelig troer i høi Grad trænger til en friere Ordning end den, der i dette Dieblif finder Sted, skal jeg dog forbigaae hele dette Spørgsmaal, da jeg med den høitærede Minister er fuldkommen enig i, hvad han htrede i Folkethinget, at denne Sags